

II Księga Królewska

Rozdział 11

1. Kiedy Atalia, matka Ochozjasza, dowiedziała się, że jej syn umarł, wzięła się do wytępienia całego potomstwa królewskiego. 2. Lecz Joszeba, córka króla Jorama, siostra Ochozjasza, zabrała Joasza, syna Ochozjasza, wyniósłszy go potajemnie spośród mordowanych synów królewskich, i przed wzrokiem Atalii ukryła go wraz z jego mamką w pokoju sypialnym, tak iż nie został zabity. 3. Przebywał więc z nią sześć lat ukryty w świątyni Pańskiej, Atalia zaś panowała w kraju. 4. W siódmym roku Jojada polecił sprowadzić setników, Karyjczyków i straż przyboczną, przyprowadził ich do siebie w świątyni Pańskiej. Zawarł z nimi układ i kazał im złożyć przysięgę w świątyni Pańskiej, i pokazał im syna królewskiego. 5. Następnie wydał im taki rozkaz: Oto rozkaz, który macie wykonać. Jedna trzecia z was, podejmujących służbę w szabat, ma trzymać straż przy pałacu królewskim. 6. Jedna trzecia przy Bramie Sur. Jedna trzecia przy bramie za strażą. Trzymajcie kolejno straż nad pałacem. 7. Dwa oddziały z was wszystkich, schodzących ze służby w szabat, mają trzymać straż w świątyni Pańskiej przy królu. 8. Otoczcie w krąg króla, każdy z bronią w ręku! Kto by chciał wtargnąć w szeregi, niech zginie! Bądźcie przy królu, dokądkolwiek się uda! 9. Setnicy wykonali wszystko tak, jak im rozkazał kapłan Jojada. Każdy wziął swoich ludzi, zarówno tych, co podejmują służbę w szabat, jak i tych, co w szabat z niej schodzą, i przyszedli do kapłana Jojady. 10. Kapłan zaś wręczył setnikom włócznie i tarcze króla Dawida, które były w świątyni Pańskiej. 11. Straż przyboczna ustawiła się wokół króla, każdy z bronią w ręku, od węgła południowego świątyni aż do północnego, przed ołtarzem i świątynią. 12. Wówczas wyprowadził syna królewskiego, nałożył mu diadem i [wręczył] świadectwo; ustanowiono go królem i namaszczone. Wtedy klaskano w dłonie i wołano: Niech żyje król! 13. Słyszając wrzawę ludu, Atalia udała się do ludu, do świątyni Pańskiej. 14. Spojrzała: a oto król stoi przy kolumnie - zgodnie ze zwyczajem, dowódcy i trąby dokoła króla, cała ludność kraju raduje się i dmie w trąby. Atalia więc rozdarła szaty i zawołała: Spisek! Spisek! 15. Wtedy kapłan Jojada wydał rozkaz setnikom dowodzącym wojskiem, polecając im: Wyprowadźcie ją ze świątyni poza szeregi, a gdyby ktoś za nią poszedł, niech zginie od miecza! Mówił bowiem kapłan: Nie powinna zginąć w świątyni Pańskiej. 16. Pochwycono ją, a gdy weszła na drogę, którą wjeżdżają konie do pałacu, tam poniosła śmierć. 17. Jojada zawarł przymierze między Panem a królem i ludem, by byli ludem Pańskim, oraz między królem a ludem. 18. Po czym cała ludność wyruszyła do świątyni Baala i zburzyła ją. Ołtarze jej i posągi potłuczono całkowicie, a Mattana, kapłana Baala, zabito przed ołtarzami. I postawił kapłan [Jojada] straż przed świątynią Pańską. 19. Następnie wziął setników, Karyjczyków, straż przyboczną i całą ludność kraju. Wyprowadzili króla ze świątyni Pańskiej i wkroczyli przez Bramę Straży do pałacu królewskiego. Tak więc [Joasz] zasiadł na tronie królewskim. 20. Cała ludność kraju radowała się, a miasto zażywało spokoju. Atalię zaś zabito mieczem w pałacu króla. 21. W chwili objęcia rządów Joasz miał siedem lat.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.